

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

1^{jar}
2018

rozhovor s kapucínom Jakubrafaelom 6

svedectvo Frančesky a Benedikta 14

chudoba - veľkonočná životná istota sv. Kláry z Assisi 24

slovo na úvod

Milé sestry a bratia, milí čitatelia.

Hovorí sa, že skutočnú hodnotu veci zistíme až vtedy, keď ju stratíme. Dlhé roky sme existenciu vlastného periodika vnímali ako samozrejmosť. Mnohí sme si ani neuvedomili, koľko nezištnej práce je potrebnej, aby časopis vznikol a dostal sa ku svojmu adresátovi. Až teraz, keď máme za sebou prvú vydavateľskú skúsenosť si vieme predstaviť, koľko námahy bolo nutnej nato, aby časopis vychádzal viac ako štvrtstoročia. Spoznali sme hodnotu Jurajovej práce a obety. Vyslovujeme mu preto veľkú vďaku a uznanie. Pán Boh zaplať aj všetkým tým, ktorí mu v jeho mnohoročnej práci vydavateľa a šéfredaktora pomáhali.

Prichádza jar, Božia príroda sa prebúdzá do novej krásy. Podobne aj Františkánska rodina sa vracia po zime a pôste k svojmu čitateľovi. Plná pokory sa uchádza o jeho priazeň. Túži, aby každý, kto sa začíta do jej obsahu, zacítil aspoň jemný závan veľkonočnej vône Pánovho vykúpenia.

Som veľmi rád, že Vás môžem v mene celej redakčnej rady privítať na stránkach prvého tohtoročného čísla Františkánskej rodiny.

Pavol Železník
šéfredaktor

FRANTIŠKÁNSKA rodina

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x do roka

Ročník: 28, **Číslo:** 1/2018

Dátum vydania: marec 2018

ISSN: 1338-3213

Vydáva: Národná rada Františkánskeho svetského rádu na Slovensku, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová, Gabriela Sečanská a Pavol Železník

E-mail: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Číslo účtu NR OFS: SK 91 0900 0000 0000 1148 4135

Drahí bratia a sestry,

prežívali sme štyridsaťdňové pôstne obdobie, keď sme si hlbšie pripomínali a uvedomovali utrpenie nášho Pána Ježiša Krista a jeho obeť na kríži za nás hriešnikov.

V liturgických čítaniach z Božieho slova nám zaznievali výzvy na pokánie, obrátenie, zmenu života! Zobrali sme ich vážne? Mali sme možnosť tak ako Veronika a Šimon Cyrenejský utrieť pot a krv a pomôcť niesť kríž našim blížnym, ktorí predstavujú samého Krista v dnešnom svete? Preukazovali sme im skutky telesného a duchovného milosrdenstva, zapierali sme svoj egoizmus, vzdávali sa svojho pohodlia, postili sme sa a viac sa modlili? Isto by nám pomohlo malé zamyslenie sa nad tým, ako sme bojovali proti pokušeniam zlého...

Vyvrcholením Pánovej nesmiernej lásky k nám sa stalo Veľkonočné trojdnie. Ani bezprostredne pred svojou krutou smrťou na kríži nás Pán nenechal bez pomoci - ustanovil sviatosť kňazstva a zanechal seba samého vo Sviatosti Oltárnej. Z jej milosti sme mohli a naďalej môžeme čerpať silu, stretávať sa s víťazným Kristom a neustále sa posväcovať.

Radostné veľkonočné „Aleluja“ a zázrak vzkriesenia Božieho Syna v tretí deň po umučení každého z nás posilnilo a utvrdilo, že kríže nesené s láskou - bez ktorej by sme ich neunesli - získajú mnohé ovocie zmŕtvychvstania. Nech toto mohutné Aleluja zaznieva v našich srdciach po celý rok a napĺňa ich františkánskou radosťou.

Prajem Vám všetkým i Vaším rodinám krásne a požehnané veľkonočné obdobie.

Jozef Gazdík, národný minister OFS

ALELUJA!

V sobotu 27. januára 2018 sa stretli členovia Národnej rady OFS v kapucínskom kláštore v Žiline na svojom rokovaní, podľa schváleného programu stretnutí v roku 2018. Stretnutia NR sa zúčastnili: Robert Chabada, OFM, Jozef Gazdík, Milan Suchanovský, Lucia Spodniaková, Martin Dulaj, Monika Olečková, Mária Hudáková a Pavol Železník.

Stretnutie začalo slávením sv. omše v kláštornej kaplnke, ktorú celebroidal národný duchovný asistent br. Robert, OFM, ktorý v svojom príhovore povzbudil členov NR vo viere v Božiu pomoc, v stálu prítomnosť Ježiša medzi nami. Stretnutie pokračovalo v „sále brata Slnka“ v kláštore kontrolou plnenia úloh, ktoré boli prijaté na rokovaní v novembri 2017 a ďalším programom:

Hospodárenie za rok 2017

Sr. Hudáková predložila písomnú správu o hospodárení NB OFS za rok 2017. Ostatok na účte k 31. 12. 2017 je 3 661, 26 eur a v hotovosti 147, 61 eur. NB nemá žiadne nesplatené záväzky. Národná rada výsledok hospodárenia za rok 2017 schválila bez pripomienok.

Návrh rozpočtu na rok 2018

Sr. Hudáková pripravila návrh rozpočtu NB OFS na rok 2018, ktorý členovia NR dopĺňali. Upravený rozpočet bude elektronicky doručený členom NR, ktorí ho písomne odsúhlasia.

Príprava štatistiky za rok 2017

Tajomníčka NR pripravila upravené štatistické formuláre za rok 2017, podľa tabuľky, ktorá sa posielala MeR OFS. Vypustené sú údaje o majetkových pomeroch, vzdelaní, miesta bydliska členov. Takto upravené formuláre budú poslané

regionálnym radám, ktoré ich pošlú miestnym bratstvám na vyplnenie. Termín na odovzdanie vyplnených formulárov za regióny je 19. február 2018.

Časopis Františkánska rodina

V súlade s úlohou č.3.3./XI.2017 sa národná rada zaoberala ustanovením redakčnej rady FR. Poverený redaktor br. Pavol Železník pripravil a predložil návrh členov redakčnej rady: Pavol Železník, Marcela Prekopová, Monika Olečková, Cecília Blanárová a Gabriela Sečanská a zabezpečenie evidencie časopisu FR. Národná rada schválila bez pripomienok Štatút redakčnej rady, členov redakčnej rady a evidenciu časopisu FR. Tlač a distribúciu bude NR riešiť po predložení cenových ponúk na tlač.

Aktuálne informácie MeR OFS

- Sr. Spodniaková informovala o odoslaní návrhu termínu na vizitáciu a na žiadosť MeR doplniť alternatívny termín vizitácie. Predložené termíny na vizitáciu NB OFS je 31. 8. – 2. 9. 2018 v Melčiciach alebo 30. 11. – 2. 12. 2018 v Žiline;
- NR žiada MeR zabezpečiť vizitátora NB z jazykovo príbuznej krajiny, aby sa dalo hovoriť bez prekladateľa;
- MeR zverejnila už závery s prílohami, príhovory, kázne z GK, ktoré sa postupne prekladajú a upravujú a budú zverejnené

na www stránke a poslané do regiónov;
- termín odovzdania štatistických údajov MeR OFS je 10. marec 2018.

Národné formačné stretnutie

Národný formátor predložil návrh programu na národné formačné stretnutie 2. – 4. 3. 2018 v Melčiciach. Tento návrh členovia NR doplnili, v tomto termíne bude aj stretnutie NR a redakčnej rady FR, preto sa program navrhol tak, aby sa všetko zabezpečilo. Účastníkmi sú regionálni formátori a ich pomocníci a podľa záujmu aj členovia z miestnych bratstiev. Bolo by vhodné, a NR to odporúča, pozvať aj regionálnych duchovných asistentov. Tajomníčka NR pripraví upravený program a pozvánku, ktorú pošle regionálnym radám a tie budú o stretnutí informovať miestne bratstvá. Národný duchovný asistent, p. Robert Chabada, OFM bol poverený pripraviť a viesť duchovný program na tomto stretnutí, pri účasti ďalších duchovných asistentov koordinovať ich duchovnú službu. Na stretnutie je potrebné priniesť Regulu OFS a Liturgiu hodín, odporúčané je aj Písmo Sväté. Termín prihlásenia na národné formačné stretnutie je

do 14. februára 2018.

Rôzne

1. Na stretnutí NR v novembri 2017 bola prerokovaná účasť na III. Európskom kongrese OFS a Gifra v Litve v termíne 20.- 26. 8. 2018. Do 1. 3. 2018 je potrebné prihlásiť účastníkov. NR odsúhlasila účasť členov NR: Gazdík, Suchanovský, Dulaj, Spodniaková, Olečková, Železník a p. Robert Chabada, OFM. Finančné zabezpečenie je so spoluúčasťou účastníkov. Doprava autom. Sr. Spodniaková bola poverená požiadať gvardiána z Fil'akova, p. Jakuba Martausa, OFM o poskytnutie 9 miestneho auta.

2. NR odsúhlasila prípravu smernice na slávenie miestnej, regionálnej a národnej kapituly v národnom bratstve OFS na Slovensku. Pripravený návrh bude predložený národnej kapitule na schválenie. Smernica na slávenie generálnej kapituly, ktorá bola schválená GK v novembri 2017 sa neuplatňuje na nižšej úrovni.

Stretnutie Národnej rady OFS bolo ukončené požehnaním.

Monika Olečková, tajomníčka NB OFS

SME SI NAVZÁJOM INŠPIRÁCIOU A POŽEHNANÍM

*Do prvého vydania tohtoročnej Františkánskej rodiny sme si pozvali brata kapucína **Jakubrafaela Blahoslava Patayho**, kňaza, bývalého žilinského regionálneho duchovného asistenta a terajšieho asistenta troch miestnych bratstiev svetských františkánov.*

Od svojho raného detstva vstrebával do svojho srdca atmosféru františkánskeho ducha a spôsobu života. Vyrastal vo štvrti, neďaleko františkánskeho kostola a kláštora v Hlohovci, ktoré navštevovala aj jeho rodina. Postavy bratov františkánov v habitoch, tiché a tajomné priesťahy kláštora, pevné základy viery v rodine, ako i priama formácia dorastajúcich chlapcov bratmi františkánmi medzi ktorých patrili, najskôr ako náhodné ťahy štetcom maľovali obraz, až kým portrét budúceho menšieho brata nedostal jasné kontúry...

MALE CURICULUM VITAE

Narodil sa 26. júla 1979 v Nitre, pochádza z Hlohovca. Vychovaný bol v katolíckej rodine, jeho rodičia počas totality aktívne pôsobili aj v podzemnej cirkvi. Má dvoch súrodencov, sestru a brata. Po maturite v r. 1997 vstúpil do postulátu bratov kapucínov v Hriňovej. Po ukončení noviciátu na Kremnických Baniach pôsobil v Ponikách a študoval na teologických inštitútoch Cyrilometodskej bohosloveckej fakulty v Žiline a Banskej Bystrici - Badíne. Počas tohto obdobia zložil v roku 2005 večné sľuby na Kremnických Baniach. Po úspešnom ukončení štúdií v roku 2006 bol preložený do Bratislavy a vysvätený za diakona v kapucínskom kostole v Pezinku. O pol roka nato bol 8. mája 2007 vysvätený za kňaza v tom istom kostole v Pezinku. Momentálne pôsobí v Žiline.

Vyrastal si v rodine, ktorá nielenže svojiu vieru žila aktívne, ale aj napomáhala, aby u iných nezanikla počas totality...

Áno, moji rodičia aktívne pôsobili počas totality na cirkevnom poli a pomáhali aj podzemnej cirkvi, najmä pokiaľ išlo o prípravu rôznych kultúrno-náboženských programov vo forme akadémii, šírenia nahrávok, ale aj distribúcie literatúry a tiež aj v ekumenickej spolupráci. Mama tiež spievala v spevokole, ktorý pôvodne založili a istý čas viedli bratia františkáni.

Od malička si sa formoval v silnom františkánskom prostredí, ako spätne vnímaš toto požehnané obdobie?

Moje rodné mesto Hlohovec bolo a je vo františkánskej rodine veľmi známe, keďže tu okrem obdobia totality vždy aktívne pôsobila a pôsobí komunita bratov františkánov. Keďže som vyrastal v prostredí, ktoré bolo františkánstvom veľmi ovplyvnené, aj keď kláštory boli v tom období zatvorené, mohol som vďaka mame, ktorá bola aktívna v hlohoveckej farnosti, mnohokrát prechádzať miesta Kostola všetkých svätých, s ktorým boli v tom čase spojené aj niektoré zachované priestory pôvodného kláštora, čo na mne zanechávalo hlboký dojem. Sv. František a jeho duchovní synovia sa mi vždy páčili... Počas môjho raného detstva pôsobili v našej farnosti dvaja bratia františkáni - páter Dionýz Tomašovič, rodák z Hlohovca a brat Zefyrín Boroš, laik, akolyta. A hoci v tom čase bolo zakázané nosiť na verejnosti habit, brat Zefyrín keď rozdával sväté prijímanie, bol v habite vždy oblečený. Čiže mal som možnosť stretať sa so skutočným živým rehoľníkom a veľmi som ho za jeho odvahu obdivoval, pre-

tože náš kostol bol stále obliehaný rôznymi spojkami ŠTB. Práve s týmto bratom som mal veľmi pekný vzťah a on ma mal ako chlapca veľmi rád. Toto vzájomné priateľstvo ešte viac upevňovalo puto ktoré som k františkánom pociťoval.

Na strednej škole si už vedel, že sa vydáš na cestu rehoľného povolania?

Celé obdobie štúdia na strednej škole bolo obdobím môjho intenzívneho hľadania sa, obdobie skokov, dokonca aj kríz vo viere. Začal som si klásť otázky, na ktoré som si nevedel odpovedať a hľadal som aj rôzne iné alternatívy. Vtedy mi upevnenie vo viere pomohlo nájsť živé spoločenstvo v Hlohovci, do ktorého ma priviedlo moje dievča. Tu som našiel kresťanov, ktorých som poznal z kostola, ale nevedel som, že viera sa dá žiť aj inak, silno ma to oslovilo. Paralelne s tým, v tom čase na mňa veľmi hlboký dojem robili bratia františkáni, ktorí nás chlapcov pozývali medzi seba. Začal som u nich začiatkom deväťdesiatych rokov miništrovať a neskôr som sa prihlásil aj do kandidatúry, v tom čase to bola voľná väzba na františkánsky rád, kde sme boli pozvaní nazrieť do „jeho kuchyne“. Bratia sa na nás chlapcov a mladých mužov viac sústredili a duchovne nás viedli, strávili sme s nimi množstvo duchovných cvičení a aktivít. V tomto prostredí sa moja spiritualita začala vyvíjať automaticky. Aj keď som uvažoval o rôznych cestách - aj o pokračovaní v štúdiu, po maturite som však už mal viac-menej jasno.

Formovali Ťa menší bratia františkáni a stal si sa menším bratom kapucínom. Čím Ťa táto vetva upútala do tej miery, že si zakotvil v tejto reholi?

Bratov kapucínov som po prvýkrát stretol v r. 1996 na národnom stretnutí mládeže v Šaštíne. Prišli z neďalekého kláštora v Holíči. Bol som tam s bratmi františkánmi a netušil som, že už o rok budem vstupovať do noviciátu ku kapucínom...

Mal som obrovskú výhodu, že som žil v blízkosti františkánskeho kláštora, že sa mi bratia venovali, trávil som s nimi v komunite veľa času. Okrem toho som často chodieval do Bratislavy a veľkým pomocníkom na duchovnej ceste mi bol páter Cyril Brázda OFM. Keďže on sám má veľkú záľubu v štúdiu františkánskych dejín a je to aj moja záľuba, tak som sa veľmi rýchlo dostal do celej problematiky františkánstva ako takého. Vďaka tomuto štúdiu som bol veľmi silno oslovený práve reformnými hnutiami, rehoľnými prúdmi, ktoré si dali za cieľ opätovný návrat

k sv. Františkovi, k jeho osobe ako aj k spiritualite prvej komunity menších bratov. Postupne som začal hlbšie objavovať aj kapucínov a rozmýšľal som, že sa stanem františkánom a budem mať dušu kapucína... Neskôr, po maturite som bol pozvaný pátrom Cyrilom na rozhovory, aby sme rozlíšili moje skutočné povolanie. Stretli sme sa u františkánov v Nových Zámkoch. Jednu noc som nemohol spať a tak som zišiel do kostola a kľakol som si pred hlavný oltár Stigmatizácie sv. Františka a modlil som sa k nemu, že už viem, že sa mám stať jeho duchovným synom a menším bratom, ale prosil som ho, aby mi pomohol rozlíšiť ku ktorým menším bratom mám vstúpiť. Nasledujúca zhoda rôznych okolností mi ukázala, že mám urobiť „skok do prázdna“ a ísť ku kapucínom, ktorých som osobne vlastne ani nepoznal. Musel som sa celkom vzdať všetkého na čo som bol pripravený o čom som vedel, čo by ma v živote čakalo. Pán si chcel zobrať môj život do rúk a sám ma viesť.

Aké boli začiatky, kde všade si pôsobil?

Potom všetko začalo mať rýchly spád, ozval som sa bratom kapucínom v Bratislave a všetko urýchlila moja spomínaná kandidatura u bratov františkánov. Na bratoch kapucínoch ma ihneď oslovilo ich bezprostredné prijatie a úžasná atmosféra bratskosti. Spoznal som sa s viacerými bratmi. Konkrétne by som spomenul bratov kapucínov

Tadeáš Rarko OFMCap., Bernardino Mária Soukup CFR
a Jakub Rafael Patay OFMCap

Gabriela Mikulu a Janka Maceja, ktorí mi zvlášť v tých počiatočných fázach veľmi pomohli. S oboma teraz pôsobím v Žiline. Po provinciálnej kapitule v r. 1997 bol zvolený za provinciála br. Fidel Pagáč OFMCap., s ktorým som sa zhováral o možnom prijatí. Pozval ma na niekoľko spoločných podujatí. Neskôr si ma zavolať do Bratislavy na provincialát a oznámil mi, že 1. októbra 1997 nastupujem do postulátu na Hriňovú, na Raticov vrch, kde som potom strávil 11 mesiacov. Mojim magistrom bol br. Dávid Tencer OFMCap., súčasný reykjavický biskup na Islande. Dňa 29. augusta 1998 som v kaplnke kláštora na Kremnických Baniach prijal habit sv. Františka a spolu s piatimi spolubratmi som nastúpil naročný noviciát. Mojim novicmajstrom bol br. Jozef Timko OFMCap., súčasný regionálny duchovný asistent stredoslovenského regiónu. Noviciát som ukončil 28. augusta 1999, kedy som zložil svoje prvé rehoľné sľuby v kláštornej kostole sv. Jána Krstiteľa nachádzajúceho sa v geografickom strede Európy.

Kňazské povolanie

Po týchto sľuboch som bol spolu s ostatnými bratmi, ktorí boli pozvaní rozlíšiť cestu kňazstva, poslaný na štúdium filozofie do Žiliny k saleziánom. Tu som študoval 2 roky filozofiu, rok som mal prestávku, zostal som v Žiline ako pomocný brat. Neskôr, 1. septembra 2002 som bol preložený do Poník, odkiaľ som spolu s inými bratmi 4 roky študoval teológiu v banskobystrickom seminári v Badíne, ktorú som úspešne ukončil v roku 2006. Počas tohto obdobia som zložil večné sľuby 27. augusta 2005 na Kremnických Baniach do rúk vtedajšieho provinciála br. Jozefa Timka. Po ukon-

čení štúdia som bol v Pezinku po vysvätení na diakona preložený do Bratislavy. 8. mája 2007 som bol vysvätený na kňaza, opäť v kapucínskej kostole v Pezinku. Bolo pre mňa viac ako symbolické mať vysvätenie v najstaršom kapucínskom kláštore na Slovensku.

V Bratislave som prežil veľmi pozhnaných a intenzívnych 6 rokov rehoľného a kňazského života. Potom som bol preložený do kláštora v Žiline - sem som sa vrátil po 10. rokoch a boli mi po prvýkrát zverení aj žilinskí a považskobystrickí svetskí františkáni.

Tvoju cestu k povolaniu sprevádzalo mnoho výnimočných osobností, menších bratov, dokonca si jedno obdobie uvažoval o odchode do zahraničia...

Mal som možnosť okrem iných spoznať veľkú osobnosť - brata, kňaza Benedicta Groeschela CFR, aj u nás populárneho duchovného spisovateľa. Spolu so 7 bratmi kapucínmi založil v Amerike reformnú kapucínsku komunitu, dnes je to už samostatná rehoľa pod názvom Bratia františkáni obnovy. Táto komunita vznikla v prostredí americkej problematiky rehoľného života, ktorý bolo treba po II. Vatikánskom koncile obnoviť. Kontakt s týmito bratmi mi veľmi pomáhal v autentickom prežívaní svojho kapucínskeho povolania a dokonca som istý čas vážne uvažoval o prestúpení do ich komunity. Brat Benedict mi radil, aby som žil autenticky svoje povolanie tu na Slovensku, že slovenskí kapucíni majú veľmi blízko ich komunite obnovy, aby som sa otvoril Duchu Svätému. Otca Benedicta Groeschela CFR stále považujem za svojho duchovného otca. S bratmi františkánmi obnovy mám doteraz živý, duchovne blahodarný kontakt

Za čo si najviac vďačný na svojej ceste?

Som Pánu Bohu vďačný za mnohé momenty aj za tie krízové, za bratov, ktorí ma na ceste sprevádzali a formovali. Veľmi mi pomáhali modlitby mojich rodičov.

V Svätom roku milosrdenstva si mal tú česť byť jedným z ôsmich kňazov zo Slovenska (z toho troch kapucínov) menovaných do služby Misionára milosrdenstva. Ako sa táto skutočnosť dotkla Tvojho života?

V prvom rade som to vnímal ako veľký dar, ktorý ma viedol k veľkej pokore. Na vlastnej koži som mohol zažiť aký je Boh dobrý a milosrdný, že si aj mňa vybral do tejto služby, aj keď sa necítim byť výnimočným človekom. Naopak viac som si uvedomil svoju „veľkú malosť“, i to kam Pán dokáže zachádzať, aby priťahol každého človeka k svojej bezpodmienečnej láske. Každý človek je ním veľmi milovaný, aj mňa cez túto službu učí nezištne milovať. Je to veľmi náročné a zároveň krásne. Po skončení Roka milosrdenstva si Sv. Otec František prijal, aby sme pokračovali v tejto službe a náš mandát predĺžil až do prípadného odvolania Sv. Stolicou.

Prvé skúsenosti s prácou s tretím rádom?

Mamička môjho krstného otca bola prvou františkánskou terciárkou – jedinou, ktorú som poznal ako dieťa. V r. 1998 vstúpila do vtedajšieho Tretieho rádu sv. Františka z Assisi, dnes miestneho bratstva OFS v Pezinku aj moja mama. S pomocou našich bratov založila prvú pobočku Modlitbových skupín sv. Pátra Pia na Slovensku v Hlohovci, ktorú vedie. Prvé dotyky s OFS som

nadobudol v živom kontakte s MB pri kapucínach v Bratislave kam patrí aj moja mama. Osobná skúsenosť s duchovnou asistenciou prišla, až keď som z Bratislavy prešiel do Žiliny, tu mi boli zverení najskôr žilinskí a považškokbys-trickí svetskí františkáni. Na čas som bol provinciálom poverený službou regionálneho duchovného asistenta žilinského regiónu. Túto službu som vykonával až do zrušenia žilinského regiónu. Neskôr mi bola zverená aj duchovná asistencia v Kysuckom Lieskovi. Takže v súčasnosti som miestnym duchovným asistentom v troch bratstvách OFS.

Počas tvojho pôsobenia vstúpilo a nakoniec prijalo profesiu 7 kandidátov a na minuloročnej volebnej kapitule sa 4. mladí z nich stali členmi miestnej rady bratstva. Ako sa zhostili svojej služby?

Napriek tomu, že som od mnohých členov OFS sám zožal veľa kritiky za určité zastaranie sa do vnútorného života bratstva, čo môžem spokojne dementovať, lebo som nikdy nikoho do ničoho netlačil a tým, že sme čiastočne spirituálnu františkánsku formáciu zobrali my bratia kapucíni - ja ako duchovný asistent MB, dostali mnohí kvalitnú formáciu aj prostredníctvom programu Františkánskych piatkov, ktoré boli prístupné a využívané aj na internete. Samozrejme pokiaľ ide o povahu samotného OFS, do toho sme my kapucíni nevstupovali. Snažili sme sa podeliť o to čo máme spoločné a čo z nás robí rodinu. Dovolím si povedať, že už prvé ovocie tejto formácie je evidentné aj v súčasnosti, v tom ako to bratstvo začalo fungovať s novou miestnou radou.

Cením si, že priniesli nový systém, poriadok, úžasný zápal, postupne sa vracajú bratia a sestry naspäť a vzniká krásny organizmus. Stretnutia si vedú sami a ja vstupujem do programu iba ak som oslovený. Teším sa, že s nimi môžem tieto stretnutia zdieľať.

Spomínal si svoju dlhoročnú záľubu v dejinách a tvoje štúdium a o poznatky dejín františkánov sa rád podelíš aj ako spoluorganizátor a najmä duchovný sprievodca púti na mnohé neznáme miesta.

Vychádzam z katolíckeho kréda...ve-
rím v spoločenstvo svätých.... a rád idem
po stopách nielen kanonizovaných svä-
tých, ale aj menej známych. Naše povola-
nie nás vedie k tomu, aby sme sa tu na
zemi stali svätými, oddelenými pre
Boha. Sv. František nevedol svojich
bratov k tomu, aby raz boli vyhlasovaní
za svätých. Pozeral sa na kvalitu života
a pre mňa hľadanie aj tých, ktorí aj keď
ešte neboli kanonizovaní, ale ich život
preukázateľne vykazoval známky sväté-
ho života býva úžasným prameňom
stretnutia. Stretnutia v prvom rade
s Bohom ale aj s človekom, jeho ľud-
skosťou, pretože žiadny svätý nebol do-
konalým, ale bol človekom, ktorý
umožnil Bohu, aby vstúpil do jeho života
tým, že sa mu celkom bezozvyšku odo-
vzdal, aby ho On mohol naplniť svojou
láskou... A toto je typické aj pre svätcov
františkánskej rodiny, jednoznačne to
vidíme na našom zakladateľovi sv. Fran-
tiškovi, o ktorom môžeme povedať, že je
pre nás stále živou regulou, pokiaľ chce-
me žiť františkánstvo autenticky, mali by
sme veľmi podrobne a odborne študovať
jeho osobnosť, toto poznanie v jednot-
livých františkánskych spoločenstvách

u nás veľmi chýba. Ak chceme uchopiť
dobré človeka treba siahnuť najlepšie po
prameňoch a ich odbornom štúdiu.
Jednou z možností ako sa stretnúť s du-
chovnosťou svätca je práve navštíviť
miesto, kde sú uložené jeho telesné po-
zostatky. Zažili sme to napr. pri návšteve
sv. Kingy, bl. Angely Salawy, patrónky
poľských terciárov v minoritskej bazilike
v Krakove, či pri hrobe bl. Ladislava
Batthyány – Strattmanna – jediného
beatifikovaného bratislavského terciára
v Güssingu. Úžasné býva stretnutie
v osobnej modlitbe na takýchto
miestach.

**Z takýchto stretnutí plynie veľké
požehnanie, aj keď ho ihneď nevni-
mame. Odovzdávanie duchovna
v skrytosti. Toto pokladám za službu
s veľkým prínosom. Vykresľuješ ľudské
i duchovné a zapájaš srdcia, vnímaš
to ako dar?**

Hlbšie skúmanie, poznanie dejín a sú-
vislostí nielen svätcov našej veľkej fran-
tiškánskej rodiny vnímam ako charizmu
v širších súvislostiach. Pre mňa je fran-
tiškánska rodina naozaj rodinou, to
znamená, že hoci som menší brat kapu-
cín, nesústredím sa v prvom rade iba na
kapucínov. Keď sa pozerám na život vo
františkánskej rodine, môžem tam na-
chádzať mnohorakosť františkánskeho
povolania a charizmy práve v rozličných
spoločenstvách tvoriacich túto rodinu
prostredníctvom ich svätých, čo je úžas-
ná inšpirácia pre život a vidím ako na-
pomáha aj im, aj novým povolaniám.
Videl som to aj práve počas mnohých
ciest, ktoré som aj s terciármi mohol
absolvovať. Či to bolo napr. v Güssingu v
Rakúsku, kde je pochovaný bl. Ladislav
Batthyány-Strattman, ktorý je u nás na

Slovensku žiaľ málo známy, hoci bol členom spoločenstva, z ktorého bolo utvorené dnešné bratstvo OFS sv. Stanislava pri františkánoch v Bratislave. Je mi ľúto, že na bratislavskom františkánskom kláštore nemá ani tabuľu, hoci tam s manželkou, ktorej proces blahorečenia práve prebieha, 3. okt. v r. 1916 vstúpili do Tretieho rádu. Žiaľ už nemám toľko času, koľko by bolo potrebné venovať sa tejto činnosti. Žilinský kláštor je špecifický ako spovednica Severu a funguje tu veľmi veľa laických spoločenstiev a máme pri ňom zriadené aj pastoračné a rodinné centrum. Život a práca v takomto prostredí sú veľmi náročné na čas.

Ako vnímaš komunitný život v bratstvách?

Pri reformách po Druhom vatikánskom koncile sa trošku podcenili problémy OFS. Dovolím si povedať, že keď som v minulosti poznal mnohých terciárov, boli to veľmi duchovne silní ľudia, ktorých spojenie s menšími bratmi všetkých 3. vetiev 1. rádu bolo veľmi rodinné. Bol to čulý komunitný život. Tu cítim veľmi veľké manko. Aj akúsi chaotickosť pri tvorení bratstiev, pretože už sa nehľadá priame spojenie s komunitami menších bratov, je veľmi veľa satelitných bratstiev a z toho vyplývajúci obrovský problém s duchovnou asistenciou. Život v bratstvách OFS by mal byť rovnako intenzívny ako je napr. v množstve reformných cirkví, kde je veľmi rozvinutý. Majú svoje rodiny, ktoré spoločne zdieľajú nielen vzdelávacie a bohoslužobné aktivity, ale aj vzájomnú pomoc medzi sebou a trávenie voľného času. Komunitný život je špecifikum aj Františkovej doby napr. hnutie kajúc-

nikov, ktoré sa šírilo aj cez heretické sekty – akými boli napríklad Valdenci.

Naša spiritualita sa v bratstvách väčšinou odohráva na stretnutiach za zatvorenými dverami ....

Myslím si, že to vychádza z faktu a skutočnosti, ako vyzerá celá naša katolícka cirkev. Do katolíckej cirkvi sa toho vmestí naozaj veľa. Máme mnoho spiritualít, spoločenstiev, hnutí, aj ľudské individuality - v tom zdravom zmysle slova. Problém najskôr je v tom, kto vstupuje do OFS, alebo akým spôsobom sú kandidáti prijímaní, kde úroveň členov základne bratstva vytvára ďalšie smerovanie celého spoločenstva. U nás vidím problém, že chýbajú v bratstvách ľudia, ktorí by sa zvlášť venovali františkánskej spiritualite a formácii v OFS, aby vedeli a mali dar rozlišovania, či majú kandidáta prijať, či v skutočnosti ide o povolanie... Mali by byť aspoň čiastočne vzdelaní v antropológii i v psychologických vedách, aby vedeli pomôcť adeptom, rozlíšiť, či františkánska spiritualita je práve ich cesta. Pre porovnanie reformnej cirkvi napr. v Amerike, vychádzajú z jedného konceptu a ak prichádza niekto iný, kto sa nevie s ním stotožniť, musí odísť inam. My sme v našej katolíckej cirkvi v tejto rôznosti viac jednotní, ale o to menej vieme rozlišovať, kam kto by mal patriť. Na druhej strane sú aj takí, ktorí majú svoju duchovnosť a osobnú charizmu, ale nemusia byť františkánska.

Povedal si, že povolanie u Teba je neustála reforma seba samého, ako prebieha Tvoje zmierovanie sa s neočakávaným, nechceným, so sklamaním a podobne?

Život neustále prináša situácie, kedy sa musíme vzdávať a teraz nemyslím na nejaké hmotné veci a potreby. Ja som človek kontaktu a vzťahov a ťažké chvíle prídu aj vtedy, keď sa mi niečoho nedostáva podľa mojich predstáv. Počas svojho rehoľného života som zažil veľmi veľakrát to, že sa moje predstavy nenaplnili a ja som potreboval vyzliecť staré ja, nemať nič, žiadnu vnútornú oporu, obzvlášť nie v človeku a odovzdať všetko Pánovi bez sklamaní a zášti. V takýchto situáciách kontemplujem Ježišovu tvár. Hľadám ticho, hľadám jeho samého. To sú okamihy, ktoré mi v živote dávajú úplnú odpoveď na všetko, dávajú mi ohromnú silu a pokoj v situáciách kedy cítim, že to už ďalej je pre mňa veľmi náročné, nezvládateľné. Vtedy veľmi veľa strácam, ale oveľa viac získavam... Podobne stretávam iných, ktorí mali alebo majú rovnakú skúsenosť. Bez straty seba pre Božie kráľovstvo, sa s nebeským kráľovstvom nikdy nestretáme.

Čo by mohlo posilniť náš spoločný komunitný život so všetkými vetvami 1. rádu?

Odkedy som ja sám mal možnosť poznať povahu, ale aj charizmu františkánskeho svetského rádu, tak som si ho veľmi zamiloval. Ste naši duchovní bratia a sestry. Každému svetskému františkánovi na Slovensku, aj každému spoločenstvu prajem, aby nezabudli, že sú ľuďmi, aby si zamilovali Krista, aby hľadali Františka, aby sa vzdávali vlastných predstáv a držali spolu. Žiaľ stretol som sa s tým, že niektorí bratia a sestry OFS veľmi lipnú na niektorej z vetiev menších bratov a rád by som pripomenul vašu veľkú výsadu. Hoci pôvodná rehoľa menších bratov sa rozdelila na rôzne vetvy, svetské františkánstvo našlo zjednotenie a jednotu.

Jednota menších bratov nespočíva vo formálnej a fyzickej jednote. Ale v duchovnej jednote medzi nami. Sme si vzájomne pre seba inšpiráciou a je to niečo nádherné, čo nám pomáha žiť autenticky naše vlastné povolanie. Táto inšpirácia ide aj smerom k vám, pretože my všetci sme bratmi vás všetkých.

Preto by som chcel odporučiť mnohým, aby sa neuzatvárali pred bratmi iných františkánskych vetiev. Je normálne, že ak ste zviazaný cez duchovného asistenta s tou-ktorou vetvou tak sú vám bližšie. Na druhej strane spoznávanie sa aj s tými ostatnými prinesie aj vám veľkú duchovnú radosť a duchovné bohatstvo. Vzájomne sa budeme tešiť z toho, aká je naša rodina rôznorodá a veľká.

Ďakujem za rozhovor
sr. Mária Marcela

Ježiš im povedal: „Budete mi svedkami....“

(Sk. 1,8)

Všetci sme si občas zažili skúsenosť, že svedčiť je niekedy ťažké. Mne v takej chvíli pomáhajú slová známeho kňaza o tom, že ..., „odmietnuť svedčiť je vážna vec.“

Môžeme namietat, že niektoré TAJOMSTVÁ majú zostať ukryté ako poklady v duši a ja tie svoje s bážňou „strážim“. S pokorou prosím, nech je toto svedectvo povzbudením k väčšej dôvere i na Božiu chválu a slávu.

S vďačnosťou v srdci objímam svojho syna, žehnám ho + na čelo a on nežne zopakuje požehnanie. Vidím lásku v jeho tvári. Dnes je sviatok Nanebovstúpenia Pána. V kostole sv. Jakuba v Trnave začína sv. omša a po krátkej homílii mu spoločne s celým bratstvom OFS vyprosujeme požehnanie, vytrvalosť, odvahu i potrebnú milosť. Džím v ruke obrázok s modlitbou a v duchu odpovedám s ním. Len pred pár rokmi ma sprevádzal počas môjho prijatia profesie v OFS. Ďakujem za milosť materinskej lásky. Za vzácnu skúsenosť, keď som mohla spozorovať, ako v dieťati rozkvitne láska k Panne Márii... zvlášť v rodine, kde viera nebola praktizovaná. Od svojich 7.rokov bol v spoločenstve sv. Faustíny a ako sám rád hovorí- jednoducho bol zvedavý a mal chuť na koláče☺. Jedného dňa ho spolužiak pozval na

prvé stretko. „Mami, teším sa tam a nebudem ani hladný, lebo tam dostávajú aj koláče,“... povie úprimne. Až neskôr sme pochopili súvislosť s Božím plánom a zámerom pre našu rodinu. Zachutili mu nielen koláče, ale hlavne spoznávanie Božieho milosrdenstva. Od 9. rokov sa so spoločenstvom pravidelne zúčastňoval na festivale mladých v Medžugorí a vyprosival obrátenie svojej mame i rodine. V 13. rokoch mi priniesol z púte františkánsky krížik, malé drevené „T-auko“ a tiež obrázok Panny Márie. Krížik sa mi veľmi páčil, nosila som ho, ale nevedela som, prečo má tvar iný, ako ostatné kríže, nepoznala som tajomstvo troch uzlíkov. Obrázok mal na stene pri posteli. Často ma pozýval k spoločnej modlitbe ruženca. Večer (pred sviatkom Nanebovzatia Panny Márie) už spal, keď som si vzala jeho ruženec a podľa predlohy na malom obrázku som sa modlila jednotlivé tajomstvá. Vkladala som do modlitby celý svoj život – túžby, priania, smútok aj radosť, pokoru, lásku, vďačnosť k životu. Nevieam, koľko času prešlo, keď mnou prenikla neuveriteľná záplava pokoja a teplo okolo srdca, ktoré postupne objalo celé telo...(pokračovanie)

je na tomto mieste veľmi osobné a tak zostane pre dobro duše skrytou milosťou).

Dovtedy som nič podobné vo svojom živote nezažila. Silná ľútosť a bolesť, ktoré mnou prenikli sa nedali zastaviť. Kľaciac na kolenách, prosila som Pána o odpustenie a všetku ťarchu zraneného a doráňaného srdca som mu odovzdávala. Postupne som prechádzala akoby nazeraním do vlastného vnútra, kde sa vynárali obrazy z prežitých chvíľ celého života. Postoj hlbokej ľútosti a kajúcnosti sa stal súčasťou mojich myšlienok i skutkov počas noci i nasledujúcich dní. Neustále som si opakovala: „Pane, Ty si živý, tak predsa je to pravda. Nemôžem uveriť, že si sa mi dal spoznať...“. Hlboký pokoj a radosť, ktorú som prežívala pri rozhovore, či modlitbe sa nedá ľudsky opísať... (Ak by som to chcela najvernejšie sprostredkovať- je to akoby vám horelo srdce alebo vás zaplavovali nečakane prúdiace vlny lásky). Modlila som sa inak, otvorenejšie, osobnejšie, v tichu noci aj skoro ráno. Nebol to nastavený budík, ani osobný plán modlenia (...ak povieme Bohu áno, On si nás vedie a pozýva k modlitbe.

Pozvania do chrámu, k Ježišovej uzdravujúcej láske boli čoraz naliehavejšie, no neustále som mala obavy a pochybnosti plynúce z nehodnosti. Trvá niekoľko rokov, kým sa počas adorácií i sv. omši vyplavujú zranenia z môjho srdca. Pamätám si, ako som asi po pol roku chodenia na sv. omšu a zároveň aj strachu z odmietnutia a plná pochybností prežila počas adorácie Najsvätejšieho Srdca, vzácnu milosť. Sedela som v zadnej lavici, v chráme a nevidela som

k oltáru. Neustále som si opakovala prosbu.. „Pane, dal si sa mi poznať a ja toho nie som hodná, čo teraz? Čo s mojím životom?“ Objal ma silnou túžbou po sviatostnom živote.

Nevedela som kde začať, na koho sa obrátiť, nepoznala som žiadneho kňaza. Duchovným otcom sa mi stal na dlhé mesiace sv. páter Pio- (knihu 365 dní s pátrom Piom som dostala ako prvú po obrátení). Cez deň som sa modlila obetný ruženec pátra Pia a večer sme trávili „spoločne“ so sv. Františkom. Syn mi postupne, k sviatku kupoval ich životopisy. Na moje veľké prekvapenie som neskôr zistila, že moji drahí svätí, boli františkáni...

Cez nich som spoznávala svoju cestu kajúcnika. Stala som sa dieťaťom, ktoré sa učí modliť i čítať Sv. Písmo. Benedikt ma sprevádzal a povzbudzoval k spoločným modlitbám. Vysvetľoval, radil, tešil sa i plakal so mnou. Skúsenosť materinskej lásky ma aj v tomto prípade priviedla k poznaniu, že nemusíme mať predsudky z toho, že sme rodičia a preto máme byť v pozícii tých múdrejších, práve naopak. Boh často hovorí a vysvetľuje ústami maličkých.

Ani po rokoch modlitieb, chvál a prosieb som nemala odvahu vstúpiť do farského spoločenstva. Oratórium (malá oddelená predsienka v chráme) bolo a stále je miestom, útočiskom, kde sme sa vo väčšej skrytosti (z rôznych dôvodov) mohli pripojiť k farnosti. Od chrámovej lode a hlavného oltára ho delí priečka, no pre mňa to je aj po 10. rokoch od obrátenia miesto bezpečne vzdialené, kde nie som „na očiach“, no blízko Lásky, ktorej som uverila. Tu hovorím svojmu Bohu, čo mám na srdci, čo ma trápi, teší, napína. Tu je to miesto kde oslavujem Jeho lásku, ďakujem a vyprosujem potrebné pre nás i našich kňazov. Nech sa stalo v našich životoch čokoľvek, Boh nás skrze jeho dobrotivú lásku učí odpúšťať, povzniesť sa nad „brvnami v oku“. Sloboda Božích detí po obrátení je radosťná, obohacujúca, prináša pokoj do života i inšpirácie pre duchovný život, nový postoj srdca, chuť neustále odprosovať Najsvätejšie Srdce. Božie slovo uzdravuje a oslobodzuje bez predsudkov, bez odsudzovania. A zvlášť vtedy, keď sme doráňaní a ubolení hriechmi.

ON, náš Pán sa nepýtal, či môže prísť do našej nepraktizujúcej rodiny, ani či som pripravená na obrátenie, On rovno vstúpil a objal

nás všetkých milosrdnou, odpúšťajúcou láskou...a postupne menil nielen naše srdcia, túžby, hodnoty ale aj zamestnanie a povolanie. Dal nám všetko potrebné pre naše dobro, lebo sme uverili že zomrel aj za nás.

Každým napredovaním v kresťanskom živote som zreteľnejšie počula jeho hlas, pozvanie k spoločnému tvoreniu, i k novej službe. Po dvoch rokoch som prijala pozvanie do Medžugoria. Túžila som prejsť Krížovú cestu na Križevac, miesto vypočutých modlitieb a prosieb. Už na prvom nočnom namáhavom výstupe som si v hlbokej láske uvedomila obetavú službu svojho syna. Kráčal niekoľko rokov, bosý s modlitbou ruženca, skutky kajúcnosti konal v skrytosti, neupozorňoval na seba. Ticho, nežne - v láske slúžil všetkým okolo seba... a tak išiel aj v noci na ďalší deň, poďakovať... za svoju rodinu, za pevnú vieru, za svoju budúcnosť i tú našu. Na druhý deň nám kúpil rovnaké drevené T-auká, aby sme nezaбудli, že sme kajúcnici, prosiaci o odpustenie a začiatok. Nosili sme ich s láskou, až sme jedného dňa dostali nové, posvätené v našom 3.ráde. Trvalo pár rokov, kým postupne utíchali spochybňujúce myšlienky z môjho srdca. Objavovali sa vždy, keď ma Pán pozval k „činom“..... So skrúšeným srdcom som ho „odhovárala“ ☺, Ty sa Pane osláv, no ja budem tam v kúte, v bezpečí nenápadne kráčať za Tebou. ON trpezlivý našiel spôsob, ako mi dať spoznať poverenie pre môj život, prácu i nové spoločenstvo. Len Jeho prozreteľnosťou a milosťou som bola pozvaná do františkánskej rodiny, k štúdiu psychológie i teológie... (lebo najprv musíme byť sami uzdravení, aby sme mohli slúžiť iným ☺).

Aj keď som mala pochybnosti, Boh pozná súvislosti a tie sa ukázali neskôr, keď som po obrátení odchádzala z manažérskeho postu v súkromnej firme do služby veriaceho vychovávateľa a pedagóga. Na miesto ťažko zranených a opustených detských duší, ktorým som mohla porozumieť a ďalej ich viesť iba vďaka prozreteľnosti a odvahy opustiť staré „istoty“. Aj vďaka osobným prežitým niekedy i zraňujúcim a bolestným skúsenostiam som mohla viac porozumieť rodičom týchto detí a ponúknuť im k odbornej pomoci aj súkromnú radu, povzbudenie. Ďakujem o. Jurajovi Kormúthovi, že usmerňoval môj apoštolát v detskom domove a duchovne nás sprevádzal. Trpezlivo, pokojne a s mimoriadnou odvahou, lebo i to prináša služba v tom najťažšom „ľudskom teréne“. Ďakujeme Bohu za tento dar, za milosti, ktoré nám dáva, za našich kňazov, za ich láskavý a otcovský prístup.

Je tu však aj iná strana vecí, strach a obavy z nepoznaného. Keď niekto vidí premenu človeka, začne pátrať po príčine, čuduje sa, nechápe, no túži vidieť a vedieť viac. Chce poznať „čo, alebo kto je za tým všetkým“. Takto postupne sa dal Pán spoznať aj ostatným členom v našej rodine. Ako obrátenci s rôznymi minulosťami a zraneniami môžeme

s kajúcim srdcom a úprimnou láskou svedčiť o hlbokéj skúsenosti uzdravujúcej Božej lásky, no toto osobné odkrývanie srdca môže priniesť aj nepochopenie a neprijatie -často od veriacich, ktorí si vo svojej bezúhonnosti viac „nárokujú na Božiu priazeň“. Zranili sme sa hriechom, padli sme na okraj ľudskej biedy, vieme ako veľmi nás to zranilo a zaboľelo spolu s naším Otcom. Ak nás On objíma svojou bezpodmienečnou láskou, prečo ho chce prevýšiť to ľudské, zraňujúce? Keď človek vo svojom vlastnom srdci prežije, že ho Boh miluje, nemôže ho nič ľudské zastaviť. Ďakujem za novú túžbu i službu formačne viesť rozvedených, až tu som pochopila, prečo práve štúdium formácie dospelých bolo odpoveďou na moje modlitby ☺.

„Victoria Veritatis Caritas“ - „Vítazstvom pravdy je láska.“ Láska slobodná, bez predsudkov a odovzdaná. O takúto lásku prosím dene vo svojich modlitbách a s hlbokým dojatím objímam všetkých nových obrátencov, stratených i nájdených, aby sa cítili prijatí a milovaní. Ved' každý z nich prosil tak ako my: „Pane nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu...“ a On vošiel a objal nás.

Patrím do milujúcej rodiny kajúcnikov a za to buď Bohu vďaka a chvála! ...a veľká vďaka za dar materstva. Každým svedectvom môžeme sprostredkovať kus Božej lásky pre tento svet. Materstvo je nádherným darom, lebo cez neho sa naša láska násobuje. S pokorou sa skláňam pred Božou Láskou a prozreteľnosťou.

BOHU VĎAKA ZA TO VŠETKO!

Frančeska a Benedikt

ZIMNÁ GIFRA

Čo sa chystá pre mladých vo svete a na Slovensku??

Ako tému pre SDM (svetové dni mládeže) na rok 2018 vybral Svätý Otec doslova „anjelský“ hlas: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“ (Lk 1, 30) Téma nesie podtitul: Odvaha žiť v prítomnosti. Najbližšie Svetové dni mládeže budú v Paname, pre ktorú je voda mimoriadne kľúčová – je to krajina obmytá oceánmi, krajina známa svojím dychberúcim Panamským prieplovom, dažďovými pralesmi aj obdobím dažďov, kvôli ktorým sa SDM budú konať už v januári 2019! Predtým nás však čaká Národné stretnutie mládeže P18 v Prešove. Ak si známy vzorec

vody H₂O napíšeme a prečítame odzadu, dostaneme O₂H resp. „o-dva-ha“. Rada pre mládež v spolupráci s univerzitou KBS pripravuje počas tohto ODVÁŽNEHO ROKA duchovnú prípravu na P18 aj SDM so symbolikou vody – katechézy a podnety pre prácu s mládežou. Materiály sú dostupné na webovej stránke:

www.narodnestretnitiemladeze.sk.

Františkánska mládež GIFRA, ktorá sa tiež chystá na národné stretnutie mládeže v Prešove (P18) sa zapojila do tejto duchovnej prípravy v rámci zimného

ODVAHA BYŤ INÝ - PRAVDIVÝ

*„Mať ODVAHU nezamená STRACH nemať,
ale STRACH prekonať“*

stretnutia GIFRYv Žiline s témou
ODVAHA BYŤ INÝ - PRAVDIVÝ.

Tohtoročné zimné stretnutie františkánskej mládeže sa uskutočnilo tradične počas polročných prázdnin a prvého februárového víkendu (1.-4.2.2018) avšak už nie na Orave v Trstenej ako to bývalo posledné štyri roky. Takmer 100 člennej skupine poskytli priestory v provinciálnom dome, gymnáziu

sv. Františka a internáte pri gymnáziu Školské sestry sv. Františka v Žiline a tiež bratia kapucíni poskytli na ubytovanie pre chalanov Sirotár Fidélium, za čo sa im chceme aj touto cestou poďakovať.

Téma ODVAHY bola niťou všetkých aktivít a pozvaním pre všetkých, ako mladých tak aj animátorov, ísť do konfrontácie so sebou samým, so svojím strachom, ale aj so skutočnou tvárou ODVAHY.

Na úvod tohto víkendu sme my animátori krátkou scénkou priblížili odvahu sv. Františka ísť do boja a tiež jeho ešte väčšiu odvahu, vrátiť sa z boja ako porazený. Po nej nás hlbšie do témy uviedla zaujímavou a oslovujúcou prednáškou Zuzka. Prednáška bola jedinečným vstupom do nášho svedomia a zamyslenia sa o otázkach ODVAHY A STRACHU, ktoré zazneli v rámci nej, a aj preto diskusia o tejto prednáške a zdieľanísa v rámci skupiniek bola pre nás všetkých veľká výzva.

ky cesty odvahy nám prezentovali počas piatkového večera. Vďaka kreatívnosti a spisovateľskému talentu, ako aj hviezdny hereckým obsadením nás animátorov v rozprávke Nebojsa! bola na záver tohto dňa téma odvahy ešte podčiarknutá a zábavnej atmosfére zážitok z rozprávky naozaj neopakovateľný. :)

Sobota bola celá celučičká prevapením, resp. odvahou mladých vykročiť anevedieť kam. Jediné čo vedeli bolo, že na cestu po-

Naším spoločným výsledkom bolo uvedomenie si, že mať ODVAHU neznamená STRACH nemať, ale STRACH prekonať.

Hneď popoludní mali Gifráci poslanie naše diskusie uviesť do praxi a vydať sa na cestu odvahy do ulíc Žiliny, kde mali urobiť jednu alebo viac z troch odvážnych úloh, zdokumentovať ich a prípadne štatisticky vyhodnotiť. Prvou úlohou bolo vytvorenie krátkeho dotazníku o strachu a odvahe pre okoloidúcich, v druhej boli mladí vyzvaní k urobeniu dobrého skutku a do tretice bolo ich úlohou evanjelizovať v centre Žiliny tancom, spevom či rozhovorom. Pravdupovediac, úlohy neboli vôbec jednoduché, ale v skupinkách sa mladí navzájom podporili a výsled-

trebujú čo najteplejšie oblečenie, šál, rukavice a čiapku. V spoločnej doobednej sv. omši v Terchovej ešte stále netušili načo potrebujú to teplé oblečenie, ale potom keď sa priblížili k lanovke Vrátnej - Chleb, bol potrebný nielen šál a rukavice, ale aj skutočná dávka ODVAHY. Tí, čo sa báli výšok, najprv sa vyviezť na kabínkovej lanovke a potom vyšší level -vystúpiť v čerstvo napadnutom snehu po kolená a dosť silnom vetre až na vrchol Chlebu. Prekážok bolo naozaj dosť, avšak ten pocit, keď dosiahneš vrchol a ukáže sa ti priam rozprávkový pohľad na za-

sneženú krajinu určite stál za to. Ako suveníry sme si okrem tohto radostného pocitu odniesli zopár menších „omrzlín“, aj sneh v topánkach. Ale koniec koncov, veď čo by to bolo za ZIMNÚ GIFRU bez snehu a mrazu????? :)

Po návrate zo zimnej rozprávkovej krajiny a po zahnaní hladu bol už pripravený tanečný parket v telocvični na gymnáziu sv. Františka. Naše dievčence a chalani sa hneď nahodili do „gala“ a tancom zahnali akúkoľvek únavu a pri všakovakých tanečných variáciách zahriali celé telo. Hoci bol deň tak náročný, svoje miesto a čas mala spoločná

záverečná modlitba ruženca - naša zbraň a nástroj na hľadanie a nachádzanie odpovedí na mnohé otázky, neistoty a prekážky v našom živote.

Posledný deň, nedeľa, bola oslavou a poďakovaním za spoločný čas, radosť i zábavu pri obetnom stole, čo však tiež znamenalo, že nastal čas lúčenia. No už vtedy sme boli v očakávaní ďalšieho GIFRA stretnutia v marci-pôstnej GIFRA duchovnej obnovy (viac info na www.gifra.sk).

Text a foto: Tím animátorov GIFRA

SVIATOK OBRÁTENIA SV. PAVLA V KLÁŠTORE KAPUCÍNŮV V ŽILINE

25. januára každoročne slávime patrocinium nášho kostola. V tento deň býva zvykom, že sa na svätej omši zhromaždia ľudia zo spoločenstiev stretávajúcich sa pri Sirotári kláštora kapucínov. Keďže sviatok pripadol na štvrtok, udalosť sa predĺžila až na nasledujúcu sobotu 27. januára.

Slávnosť začala o 16.30 hod pobožnosťou k sv. Pavlovi, ktorú viedol brat Jakub Rafael. Po nej nasledovala sv. omša, ktorá bola pre mnohých z nás krásnym prekvapením. A nie jedným. Pri svätej omši sa rozhodol prijať lektorát a akolytát brat Pavol Bizoň - kapucín a privítali sme aj vzácnu návštevu. Z Írska do Žiliny zavítal k nám br. Bernardino Maria Soukup CFR z Komunity Františkánov obnovy (The Community of the Franciscan Friars of the Renewal), ktorú v roku 1987 v Amerike založil známy spisovateľ, fr. Benedict Groeschel spolu s ďalšími siedmimi bratmi a vychádza z kapucínskej tradície. Brat Bernardino má slovenské korene, narodil sa totiž v Košiciach a za čias komunizmu jeho rodina emigrovala do Ameriky. Všetkých prekvapil svojou slovenčinou, ktorou sa nám prihovoral počas homílie. Na príklade svätého Pavla vyzval všetkých zamyslieť sa *“...kedy ma Ježiš stretol? Kedy nastalo moje obrátenie?”* Upozornil na dôležitosť toho, aké je potrebné neustále si pripomínať *“prvotnú lásku”* (a to nielen muža a ženy v manželstve), ale predovšetkým prvotnú lásku k Ježišovi, ktorý

nás povoláva do vzťahu s Ním a má s každým človekom svoj plán. Liturgia bola obohatená hudbou a spevom, ktorá ešte viac pozývala k chvále nášho Boha. Na záver sme dostali požehnanie so vzácnou relikviou sv. Pavla, ktorú do Žiliny priniesli bratia jezuiti a po skončení sv. omše sme mali aj možnosť si relikviu uctiť.

Následne sme sa presunuli na spoločné agapé do pastoračného centra Fidelio. Aj tu sme sa mohli bližšie porozprávať s br. Bernardinom o spôsobe života, ktorý títo bratia vedú, o ich radoostiach a problémoch. Podľa jeho slov, aj katolícke Írsko prechádza krízou viery. V tomto štáte majú bratia dva domy - Limerick a Derry (ďalšie dva európske domy sú vo Veľkej Británii). Žijú často v náročných oblastiach, pracujú s deťmi, venujú sa tým najchudobnejším a ľuďom na okraji spoločnosti. Ich rád je však predovšetkým kontemplatívno-apoštolský, preto kladú veľký dôraz na modlitbu. Sám Bernardino strávil posledné dni v pustovni Beňadín v Lysej pod Makytou u bratov františkánov. Súčasťou ich kongregácie sú aj františkánske ses-

try obnovy (The Franciscan Sisters of Renewal), ktoré boli založené v roku 1988 v Newyorskom Bronx. Oficiálne pápežské uznanie dostali bratia a sestry na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. 12. 2016 ako náboženský inštitút pápežského práva, čo znamená, že vo veciach vnútorného riadenia a disci-

plíny je závislý na Vatikáne.

Stretnutie bolo pre nás veľkým obohatením a plným radosti nad rozmanitosťou františkánskej rodiny.

text: sr. Anežka Martina

foto: br. Jakubrafael

Manželia Zonnenscheinovci s br. Bernardinom

Chudoba – veľkonočná životná istota sv. Kláry z Assisi

Vzťah svätej Kláry ku Kristovi determinuje niekoľko podstatných aspektov, medzi ktoré nesporne patrí chudoba. Ona je spomedzi všetkých atribútov, ktorými sa jej vzťah ku Kristovi vyznačoval, najvýznamnejšou črtou jej vnútorného i vonkajšieho života.

Klára o chudobe hovorila so svätou bázňou, keďže ju vo väčšine prípadov, v ktorých tento pojem použila, sprevádzalo adjektívum, ktoré v sebe nieslo charakter svätého. Bolo to, ako keby Klára vnímala odstup medzi sebou a "najsvätejšou chudobou": nevlastní ju, ale cíti, že ju chudoba presahuje. Uvedomuje si, že sa nachádza zoči-voči realite, ktorá istým spôsobom patrí do tajomstva Boha. Preto sa jej nemôže priblížiť bez rešpektu, ktorý prechováva voči Najvyššiemu.

V chudobe chápanej v najširšom a rýdzo materiálnom zmysle vidí Klára celkom jednoduchým spôsobom vyjadrené a naplnené tajomstvo vtelenia a vykúpenia. Je to forma zrieknutia sa, ktorú si vyvolil Boh, aby sa zjavil a daroval ľuďom. Pre Kláru chudoba znamená objatie: nie ideálu, nie nejakej hodnoty, konceptu, ale celkom konkrétny spôsob stretnutia sa so živou osobou, totiž s Ježišom Kristom, aby sa mu pripodobnila.

Chudoba musí byť aj materiálna, lebo len ten, kto sa zriekol všetkého, si uvedomuje, že jediné bohatstvo je Kristus, "lebo dokiaľ milujeme časnú vec, strácame plod lásky." No predovšetkým musí

byť duchovná, čiže podľa Ducha a skrze vnútorné zrieknutie sa seba, čo znamená víťazstvo nad starým človekom. Táto chudoba sa stane hlbokou pokorou voči zvrchovanému Darcovi, od ktorého pochádzajú všetky dobré i v porovnaní s každým stvorením. Františkánske zriekanie sa seba sa konkretizuje mimoriadnym spôsobom v poslušnosti, v ktorej sa človek zrieka vlastnej vôle.

Klárinu skúsenosť s chudobou však treba chápať v oveľa širšom zmysle ako zásadný postoj voči Bohu, voči sebe samej, voči iným, voči životu. Z údajov, ktoré sú z jej života k dispozícii, nie je možné načrtnúť precíznu spirituálnu cestu, ktorú Klára prešla, lebo ona málo hovorila o sebe. Ak však historické udalosti z jej života, biografické pramene a jej Spisy čítame v kontexte, je možné nájsť niektoré významné životné úseky, ktoré tu a tam v Kláre vzbudili a spôsobili niečo nové, totiž spôsob, akým ona uskutočňovala nasledovanie chudobného Krista v úplnej chudobe tým, že žila svoje evanjeliové povolanie ako dar, ktorý sa v logike Veľkej noci zavŕšil práve jej absolútnym zriekaním sa.

Chudoba ako prostriedok spojenia Krista a Kláry

Na prvý pohľad sa môže zdať, že Klárinu ľpenie na chudobe je až nepochopiteľné. Sv. František žil so svojimi bratmi ako "pútnik", ktorý kráča v Kristových šľapajach, a to doslova: pútnik, ktorý sa úplne spolieha na ochranu

a starostlivosť svojho Otca na nebesiach. Kam príde, tam prosí o prácu. Keď nenájde prácu, žobre. Zároveň káže jednoduchými slovami a pozýva k obráteniu. Klára neputuje, žije so svojimi sestrami na jednom mieste. Vernosť chudobe pre ňu znamená náhradu onoho prvku putovania v Pánových šľapajach.

korenem Kristovi. Sú to dva póly, ale ako v živote sv. Kláry, tak aj v evanjeliu sa pomaly stávajú jediným pólom ústiacim do duchovnej cesty, ktorá má tvár chudobného a ukrižovaného Krista a zároveň "Kráľa slávy" a sprostredkovateľa Ducha s ľudstvom.

Podľa Kláry Augusty Lainatiovej Klárin duchovný život, ako vysvitá z prameňov, sa odohráva medzi dvomi pólmi: chudoba a Božie kráľovstvo, vyprázdnenie seba a plnosť Boha v chudobnom a po-

chudoba bola pre Kláru najúčinnnejším prostriedkom nasledovania Krista. Hľadela na Krista v celom jeho bytí. Objavila ho v chudobe a pokore, preto sa chudoba stala výraznou črtou sestier v kláštore San Damiano. Tomáš z Celana vo svojej Legende cituje Kláru: "Naše spoločenstvo sa len vtedy bude páčiť Bohu, ak bude bohaté chudobou. Len vtedy bude pevné, keď bude stále podopierané vežou najvyššej chudoby."

Požiadavka chudoby, ktorú mala na seba aj na sestry, vyplývala zo vzťahu s Kristom. Jej odpoveď pápežovi, ktorý chcel zmieriť ich chudobu a sám im chcel darovať pozemky, bola jednoznačná: Svätý Otče, naveky žiadnym spôsobom nechcem byť oslobodená od nasledovania Krista v chudobe."

Od asketiky k mystike chudoby

Bolo by omylom chápať Klárinu chudobu predovšetkým ako ideál náboženskej dokonalosti alebo akúsi cestu askézy. Rovnako by bolo omylom vidieť v jej voľbe akúsi motiváciu sociálneho charakteru, odpoveď na výzvu svojej doby, ako sa dnes zvykne hovoriť. Toto všetko sú existujúce dimenzie, aspekty a dôsledky, ale nie sú to fundamenty jej voľby chudoby.

Ako chudáčik z Assisi, aj svätá Klára povýšila chudobu na prizmu celkového čítania kresťanskej skúsenosti; u nej však nejde o abstraktnú chudobu alebo o chudobu prežívania pre ňu samotnú, ale o chudobu, vzorom ktorej je ukrižovaný Kristus a v istom zmysle je aj jej stelesnením. Lebo pre oboch svätcov - Františka i Kláru - byť chudobný znamená byť "podobný Kristovi". Keď chudoba nájde svoju kristologickú integritu, obohatí v ňom svoj význam i odtieň: chudoba je duša poslušnosti a čistoty; chudoba je vonkajší i vnútorný pokoj; chudoba je otvorená cesta k Bohu a postoj, ktorý treba mať voči blízkym i stvoreniu.

Klára je zamilovaná do chudoby Božieho Syna na kríži. V nej zakoreňuje základné charakteristiky svojho života i života svojho rádu. Skúsenosť šľachtického a zabezpečeného života nenaplnili jej srdce natoľko ako chudoba a pokora kríža a Ukrižovaného. Všetko sa pre ňu stáva bezcenným prachom v porovnaní s chudobnou a pokornou vznešenosťou jej chudobného a ukrižovaného Pána. Zdieľa Boží život a dáva plný zmysel ľudskému životu.

Snaha o priblíženie sa chudobe v živote a v Regule svätej Kláry sa nezaobíde bez toho, aby sme sa priblížili tajomstvu Boha, jeho poníženiu, v ktorom nás

v Ježišovi Kristovi miloval a vykúpil a ktorou nás naďalej miluje. Chudobu, ktorou žila Klára, treba chápať ako jej veľkonočnú životnú istotu a veľkonočné povedomie a nielen ako jej intenzívnu lásku k materiálnej chudobe tak mnohorako dosvedčovanú v biografických prameňoch. Kláre, podobne ako Františkovi, stačí Kristus chudobný a ukrižovaný. Takéhoto Krista Klára pozná a má s ním skúsenosť. K nemu prechováva hlboký vzťah, ktorý ju privádza až k slzám lásky, lebo na celom Kristovom živote žiari chudoba a pokora, ale na jeho konci žiari vykupujúca láska.

Na pochopenie "mystického" významu chudoby je podstatná Františkova charismatická skúsenosť. Chudoba v kristologickej perspektíve sa stáva autentickým oslobodením sa od seba a od vecí a je predpokladom pre úplné sebadarovanie v láske. Preto nie je ďaleko od pravdy tvrdenie, že Kláru možno pochopiť až vtedy, ak sa pokúsime pochopiť jej chudobu. Zdá sa, že práve chudoba z lásky k chudobnému ukrižovanému Ježišovi je cesta, ktorou Klára kráčala k Bohu: jej konkrétne povolanie, jasné vysvetlenie jej obrátenia. Preto podstatným prvkom pre pochopenie Kláry je jej vlastné pochopenie: ju nepriťahoval idol, ba ani ideál chudoby, ale kríž. Klára pochopila, že chudoba nie je odriekanie, ale víťazstvo milujúcej fantázie nad všetkými obmedzujúcimi výmyslami bohatstiev sveta a dobrami, ktoré "zbojníci kradnú a moľ rozožiera," a ktoré nás oddeľujú od jediného dobra, ktorým je vzkriesenie s Kristom v Božej sláve.

(redakčne krátené a upravené)

Autor: Mária Nemčeková, interná doktorandka na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity

ZÁZRAKY SA DEJÚ KAŽDÝ DEŇ

Sedím v chladnej izbe františkánskeho kláštora.

Pohľad zastoknutý v lipe, ktorá už veľa letokruhov stojí v strede záhrady.

Vidím do jej košatej koruny.

Ako rozumiem jej šumeniu!

V mojom vnútri rezonuje veta

- LEBO BOHU NIČ NIE JE NEMOŽNÉ -.

Čas nevnímam. Vnímam pravdivosť a hĺbku slov.

Tlaky v hlave sa stupňujú. Áno, som v náručí Pána. Verím Mu.

Viem, že On ma neopustí. On si ma - nedá

- On je môj oporný bod. On ma posilní!

A znovu počujem vo svojom vnútri stále tú istú vetu.

Srdce mi prudko bije. Otváram okno. Čerstvý vzduch pomáha, dýcham zhlboka...

lipa tancuje košatou korunou svoj tanec. Vietor sa dvíha. Vzduch mi robí dobre...

Môj oporný bod, môj Pán a môj Boh... tak prečo ten nepokoj?

Musím sa s ním pasovať. Musím ho premôcť. Viem, že sama to nedokážem.

Aj koruna lipy sa vlní podľa toho, ako zaveje vietor.

Poslúcha jeho hlas.

Môj pohľad blúdi.

Zastavil sa na kríži. Visí na stene už od nepamäti.

Ľudia ho zvyčajne dávajú na stenu.

No každý z nich si ho nesie na svojich pleciach. A každý deň.

No Ježiš hovorí : ...moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké

...a znovu počujem.....

- LEBO BOHU NIČ NIE JE NEMOŽNÉ - .

Zovieram skrehnuté prsty a dýcham si na ne.

Čo sa to deje?

Ničomu nerozumiem.

Už skutočne ničomu nerozumiem.

Viem iba jedno: všetko je v rukách Božích.

Aj moje deti, aj ja, aj všetko stvorenstvo,

ba aj tanec lipy na dvore.

Všetko aj ten vietor, ktorému tak rozumiem

a ktorý rozumie mne...

A zrazu počujem: Ver mi tak, ako doteraz

- a z temnôt zažiarí svetlo ...

- Hlavu mám sklonenú.

Slza mi padla ma skrehnutú dlaň.

Boh práve teraz zachraňuje môjho syna.

Viem to. ...a ja mu za to ĎAKUJEM...!

RAST V SPOLOČENSTVE

Pod týmto názvom sa na Velehrade uskutočnil v dňoch od 10. – do 15. februára 2018 seminár, ktorý viedol aj na Slovensku dobre známy páter minorita Elias Vella OFMConv. Seminár organizoval Sekulárny františkánsky rád v ČR a mohli sa na ňom zúčastniť nielen terciári z Česka, ale aj zo Slovenska.

V 13. tich prednáškach – dve každý deň dopoludnia, viedol p. Elias Vella, populďňajšie jeho asistenti a zároveň tlmočníci Jana Ungrová a Václav Čáp, zazneli mnohé témy napríklad povolanie terciárov a ich úlohy v dnešnom sekulárnom a zmaterializovanom svete, dôležitosť posväcovania sa, denné dosvedčovanie svojej príslušnosti ku Kristovej Pravde a nutnosti ísť proti prúdu, gro samotného seminára – rast v spoločenstve, rozpoznanie svojich darov a chariziem, téma precitnutia terciára, pomoc iným na ceste k svätosti, byť svetlom a svedkami pravých hodnôt, napodobňovanie života sv. Františka a žitie jeho spirituality, formy novodobého modloslužobníctva, ako byť darom v spoločenstve, povolanie k svätosti

a mnohé ďalšie témy nastavujúce zrkadlo františkánskeho života. Keďže každé spoločenstvo, aj to františkánske má svoju hodnotu a duchovnú úroveň odvodenú od plnosti prežívania svojho povolania každého člena, rovnako úroveň jeho svätosti, ku ktorej sme všetci povolani je odvodená od posväcovania sa každého člena, nemalá časť tém sa týka-

la aj osobného rastu. Páter Elias Vella zdôraznil aj to, že podstatnú úlohu v tomto raste, ale i v raste celého spoločenstva zohráva Duch Svätý, ktorého sv. František nazýval generálnym ministrom rádu, čo bolo v dobe, v ktorej žil mimoriadne – pretože tretej Božskej osobe sa vtedy a vlastne do 2. vatikánskeho koncilu nevenovala až taká pozornosť. Po večeri sa terciári rozdelení do skupiniek zišli, aby diskutovali a reflektovali prebrané aj v kontexte zadaných súradníc textov sv. Písma a vzájomne porovnávali život vo svojich bratstvách i osobné povolanie s témami prednášok a hľadali východiská.

Pred účastníkmi náročného seminára sa otvorilo nové pole možností a najmä nového vnímania vlastného povolania i povolania života v bratstve.

Mnohé osobné svedectvá vyslovené v záverečný deň len potvrdili nutnosť a závažnosť zaoberať sa rastom v našich spoločenstvách. Na seminári sa zúčastnilo takmer 70 záujemcov z ČR, medzi nimi boli 2 sestry zo Slovenska.

Text: sr. Mária Marcela

Foto: sr. Terézia Benedikta Ľubica

Druhá volebná kapitula v MB v Nemšovej

17. februára o 10. hod. sa v Nemšovej, mestskej časti Ľuborča Kaplnka zasvätená sv. Antonovi Paduánskemu naplnila bratmi a sestrami františkánskeho bratstva Panny Márie Anjelskej, piatimi sestrami z bratstva v Považskej Bystrici, ktoré prišli svojim spevom obohatiť sv. omšu. Nechýbali ani delegátky regionálnej rady stredoslovenského regiónu a duchovný asistent br. Anton Majerčák, OFMCap, z kláštora v Hriňovej na Ratíčovom, zastupujúci regionálneho asistenta br. Jozefa Timku. Kaplnka sa do posledného miesta zaplnila aj miestnymi veriacimi.

Po úvodnej sv. omši, nasledovala volebná kapitula v priestoroch farskej knižnice, pomenovanej rovnako po františkánovi sv. Antonovi. V poradí druhú

VK viedla sr. Ľubica Moravčíková, pokladníčka regionálnej rady, nad ich správnosťou dohliadala tajomníčka RR sr. Ľudmila Kubíková. Minister a ďalší členovia miestnej rady podali správu o činnosti a po zložení služby sa začali samotné voľby. Novozvoleným ministrom sa stal br. Anton Švančara, vice-ministrom br. Blažej Poláček, tajomníčkou sr. Františka Korienková, formátorkou sr. Mária Mazániková a službu pokladníčky opäť prijala sr. Dana Mičková. Delegáti RR a duchovný asistent br. Anton popriali zvoleným mnoho Božích milostí, vedenie Ducha Svätého a stálu ochranu patrónky Panny Márie Anjelskej.

Text: sr. Mária Marcela

Foto: sr. Laura Anna

Nová MR, vpredu delegátky RR a duch. asistent br. Anton

Stretnutie bratstiev OFS v Západoslovenskom regióne

Dňa 27. 12. 2017 sa uskutočnilo v Topoľčanoch stretnutie z Hlohovca a z Topoľčian. Začalo svätou omšou, ktorú celebroidal p. Bruno OFM, duchovný asistent z Hlohovca a koncelebroval domáci duchovný asistent p. Paed. ThLic. Vladislav Bednár O. T. Príslušné čítanie čítal brat Mirko Blaho a prosby sestra Mária Janičková. Po sv. omši bolo v spoločenskej miestnosti posedenie sestier a bratov oboch bratstiev. Prítomní boli aj traja členovia z Partizánskeho.

Všetkých privítal a poďakoval za účasť minister domáceho bratstva brat Milan Renčo OFS.

Účastníci stretnutia sa navzájom informovali o aktivitách vo svojich bratstvách a na záver sa dohodli, že podobné stretnutia sa budú opakovať každoročne. V tomto roku sa uskutoční stretnutie vo františkánskom kláštore v Hlohovci.

Ján Bosco Jozef Candrák

VRÚCNA TÚŽBA

V jednu sobotu pri upratovaní sa mi dostal do rúk fascikel, ktorý som neotvorila už niekoľko rokov. Vždy len urovnám jeho obsah, aby žiadny papier nevytŕčal, utriem prach, položím zas na miesto a zatvorím šuflík. No v tú sobotu, keďže som mala dosť času a nikde som sa neponáhľala, otvorila som ho. Uvedomila som si, že už ani neviem, čo v ňom je. Keďže som ho nevyhodila, možno tam budú nejaké poklady. A veru aj boli. Rôzne modlitby, úryvky zo života svätých, malý slovník celý zapísaný. Všetko obtrhané a zažltnuté. Niektoré si poviem, no to mi je ale poklad. Dnes veru to už nemá žiadnu cenu, ale pred mnohými rokmi... Jasne si spomínam, ako sme s neuhasiteľnou túžbou v srdci zháňali akýkoľvek materiál týkajúci sa Boha a viery. Ak sa niekde objavil životopis svätca, to bolo niečo. Čítali sme celé noci, len aby to bolo čím skôr, pretože už ďalší nedeľák, s nesmiernou túžbou čakali, kým na nich príde rad a budú si to môcť prečítať. Robili sme si výpisky, aby sme vedeli, čo je to, čo týchto svätcov tiahlo k Bohu, ako vo svojom živote postupovali.

Usmievam sa nad spomienkou, ako som raz prišla do roboty a moje kolegyně sa hneď pýtali: Priniesla si? Vravím nie, ešte som neprečítala. A čo si robila, však si na to mala celú noc. Nuž, zaspala som...

Pýtam sa sama seba, kam sa podela tá vrúcna naliehavá túžba viac poznať Boha, viac sa mu podobáť, viac sa mu priblížiť. Odpoveď je, zdá sa, celkom jednoduchá. Dnes už ani nemusíme túžiť, pretože máme všetkého dostatok. Internet, rádio, televízia, časopisy, atď.. Môžeme si zohnať, čo len chceme. Lenže táto presýtenosť nás akoby okradla o tú vrúcnu túžbu po živom Bohu. Veď viem... veď si prečítam... veď si vypočujem... Nedajme si ukradnúť tú vrúcnu túžbu. A ak predsa len naše srdce ohladlo, obráťme sa na Pána a prosíme, aby nám túto vrúcnu túžbu po Ňom dal. Veď On je prvý, ktorý po nás túži. Prosíme Pána, túžme po Ňom, ukážme Mu, že naša túžba nevyprechala. Nezraňujme nášho Pána svojou ľahostajnosťou.

sr. Gabika OFS

KLEBETA

Ohováranie je nepotrebné, neodôvodnené odhaľovanie zlých skutkov, chýb blížneho, ktoré iným nie sú známe. Jestvuje súčasne potreba odhaľovania zla v živote blížneho. Odôvodnením môže byť dobro tej osoby, alebo dobro iných ľudí. Sú také zamestnania, povolania, ktoré majú zvláštne právo odhaľovať zlo: rodičia, vychovávatelia, ktorí plnia rôzne spoločenské funkcie.

Ohováranie je zlo, pretože človek má právo na zachovanie si dobrého mena. Zlo treba nazvať zlom, ale nemožno odsudzovať, zatracovať človeka, lebo napokon nepoznáme motív a okolnosti, za akých konajú iní. S ohováraním sa často spája ponížovanie človeka, zveličovanie zlých skutkov, aj opomínanie dobrých vlastností.

Pravdu treba hovoriť, ale vtedy, keď treba, tam, kde treba a tak, ako treba, a teda rozhodne, zodpovedne a s láskou.

Bože, tvoj Syn Ježiš Kristus ťa zjavuje, keď hovorí: „Ja som Pravda.“ Viem, že prišiel, aby odovzdal svedectvo o pravde. „Ale vaša reč nech je áno – áno, nie – nie“ (Mt 5,37) vyzýva svojich učeníkov. Svet je plný ohovárania a ohováranie ničí zhodu, jednotu, často zatvára človeku cestu k náprave. Bože, trápi ma, že masovo-komunikačné prostriedky sú plné ohovárania, nezodpovedného, pohoršujúceho opakovania informácií o zlých skutkoch ľudí. A mnohí behajú za senzáciami, hľadajú klebety, odsudzujú, zatracujú. Nechcem odsudzovať, lebo sám som plný viny.

(Szkodoň, J.: Modlitba znechuteného)

Dovoľte mi pripojiť osobnú skúsenosť. Nebohý páter Amand OFM počas celej pôsobnosti v Trstenej, prichádzal každý štvrtok večer do nášho modlitbového spoločenstva. Modlili sme sa v čase 20.00 – 21.00 hod. Začiatok bol vždy presný, ale koniec sa neraz pretiahol až do 22.00 hodiny. Páter Amand veľmi skoro pochopil, že s klebetením a ohováraním sme sa ešte nevysporiadali a musíme na sebe poriadne popracovať. Po ukončení modlitby nám ako prvú urobil prednášku práve o klebetení a rozobral to až do rôznych možných následkov, ktoré si človek vôbec neuvedomuje. Na záver nám povedal, zapíšte si túto vetu: Ohováranie je hovorenie o hriechoch a chybách iných ľudí bez potreby. Každý deň si ju prečítajte, naučte sa ju naspamäť, lebo vás budem pol roka skúšať, či ju viete. My sme sa schuti zasmiali, lebo sme mysleli, že len žartuje. Ale kdeže... náš páterko, ako sme ho volali, to myslel smrteľne vážne. Každý štvrtok, prv ako sme sa začali modliť, opýtal sa jednej z nás; čo je ohováranie? A toto sa pýtal naozaj celý polrok. Potom nám vysvetlil, že z vlastnej skúsenosti už vedel, že po pol roku to naozaj budeme vedieť kedykoľvek povedať. Bol to mimoriadne požehnaný čas, kedy nás páter Amand veľa naučil a mnohé veci vysvetlil. Nech ho Pán vovedie do večnej radosti, ak sa tak ešte nestalo.

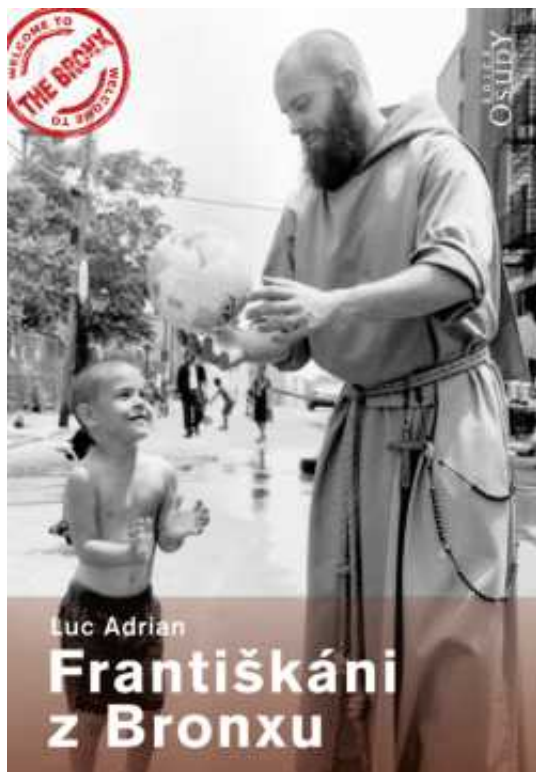
sr. Gabika OFS

FRANTIŠKÁNI Z BRONXU

V rozhovore s bratom Jakubrafaelom a tiež v článku o slávnosti v žilinskom kapucínskom kláštore bola spomenutá komunita františkánov, ktorá sa nazvala: „Franciscan Friars of the Renewal.“ Táto fraternita vznikla v roku 1987, keď sa osem kapucínov rozhodlo pre radikálne nasledovanie Krista v súlade s pôvodným odkazom sv. Františka z Assisi. Komunita bola zverená starostlivosť o farnosť v najmenejšej newyorskej štvrti v južnom Bronxe. Miesto, ktoré je neslávne známe vysokou kriminalitou, brutalitou a chudobou sa stalo trvalým bydliskom skupinky františkánov, ktorí sa rozhodli žiť v chudobe, medzi tými najbiednejšími. Newyorský kardinál O'Connor pri odovzdávaní farnosti adresoval bratom tieto slová: „Ak chcete skutočne nasledovať ukrižovaného Krista, choďte až na samotné dno ghetta.“

O nevšednom pôsobení bratov napísal Adrian Luc knihu, ktorá vyšla minulý rok v Karmelitánskom nakladateľstve a jej názov znie FRANTIŠKÁNI Z BRONXU. Útla kniha je mozaikou dojímavých príbehov a silných svedectiev, ktoré zasiahnu čitateľa svojou bezprostrednou, úprimnosťou, ale i humorom a nadhľadom. Napriek všetkej bolesti a utrpeniu nie sú tieto novodobé „kvietky svätého Františka“ výpoveďou o ľudskej biede, ale o nekonečnej Božej láske, radości a milosrdenstve.

text: Pavol Železník

Modlitbové úmysly

na marec, apríl a máj 2018

Medzinárodná rada (CIOFS) nám ponúka mesačný modlitbový program na rok 2018. Modlitbové zámery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo. Úmysly OFS vychádzajú zo života a sú založené na dôležitých udalostiach nášho rádu. CIOFS nás povzbudzuje, aby sme sa modlili na obidva úmysly, ktoré nám v texte predkladá.

Marec 2018

Evanjelizačný úmysel: Aby celá Cirkev rozpoznala naliehavosť formácie k duchovnému rozlišovaniu pre jednotlivcov i pre spoločenstvá.

OFS úmysel: Za národné bratstvá: Brazília (Bratská a pastoračná návšteva), Švajčiarsko, Rusko a Japonsko. Otče náš ...

Apríl 2018

Všeobecný úmysel: Aby tí, ktorí riadia ekonomickú oblasť spoločnosti, mali odvahu odmietat' ekonómiu vylúčenia a nerovnosti a dokázali ponúknuť nové riešenia.

OFS úmysel: Za národné bratstvá: Maurícius, Kuba, Lotyšsko, Taiwan a za Predsedníctvo CIOFS. Otče náš ...

Máj 2018

Evanjelizačný úmysel:

Aby veriaci laici uskutočňovali svoje osobitné poslanie tak, že budú tvorivo odpovedať na výzvy súčasného sveta

OFS úmysel:

Za národné bratstvá: Kanada, Kostarika a Nový Zéland (Bratská a pastoračná návšteva). Otče náš ...

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava: Anna Ariela Bátorová – 20.1.2018 – 60 rokov, Žofia Anežka Fórová – 7.2.2018 – 70 rokov, Ján František Černý – 5.2.2018 – 60 rokov, Ján Augustín Čapčík – 14.2.2018 – 70 rokov, Tamara Terézia Bieliková – 22.3.2018 – 55 rokov, Eva Anežka Remšíková – 30.3.2018 – 60 rokov, Margita Františka Mekýšová – 21.3.2018 – 60 rokov, Hermína Bernadeta Čapčíková – 6.5.2018 – 50 rokov, Helena Terézia Šmidová – 10.5.2018 – 90 rokov.

Fil'akovo: Alžbeta Katarína Kováčová – 6.1.2018 – 60 rokov, Faustína Lucia Spodniaková – 5.3.2018 – 35 rokov.

Košice: Jarmila Hudáková – 21.1.2018 – 80 rokov, Tomáš Čislák – 31.1.2018 – 50 rokov, Elena Baránková – 25.3.2018 – 80 rokov, Ladislav Rutta – 25.4.2018 – 60 rokov.

Kysucký Lieskovec: Klára Alena Chupáčová – 23.4.2018 – 55 rokov.

Krásno nad Kysucou: Barbora Božena Jakubcová 17.1.2018 - 85 rokov, Mária Štefánia Jakubcová 28.2.2018 - 85 rokov, Bernadeta Oľga Jedináková 6.4.2018 - 80 rokov, Mária Margita Masláková 8.4.2018 - 85 rokov.

Krivá: Mária Monika Čaprndová – 5.1.2018 – 75 rokov.

Lučenec: Darina Urbančoková – 3.5.2018 – 55 rokov

Nová Dubnica: Janka Anna Čierna – 31.1.2018 – 75 rokov, František Ladislav Trúška – 16.5.2018 – 55 rokov.

Oščadnica: Mária Margita Zagrabanová – 29.1.2018 – 75 rokov.

Prešov: Peter Anton Juhas – 1.2.2018 – 55 rokov, Eva Monika Tokárová – 25.2.2018 – 65 rokov, Anna Brigita Radvanská – 7.3.2018 – 80 rokov, Mária Klára Klimková – 22.3.2018 – 70 rokov, Janka Klára Halasová – 8.5.2018 – 50 rokov.

Stará Ľubovňa: Margita Helena Akimjaková - 17.1.2018 - 80 rokov, Iveta Klára Pomppová - 16.2.2018 – 55 rokov, Emília Mária Vargová - 27.5.2018 - 80 rokov.

Topoľčany: Rita Zdenka Gregorová - 1.3.2018 - 70 rokov.

Trstená: Mária Bernadeta Kubašková – 18.2.2018 – 75 rokov, Ľudmila Mária Šrámková – 30.3.2018 – 80 rokov.

Zlaté Moravce: Mária Emília Sekerešová – 25.2.2018 – 75 rokov.

Žilina: Klára Darina Bobáňová – 29.1.2018 – 55 rokov, Rita Miroslava Jurčová – 10.2.2018 – 40 rokov, Terézia Ružena Pospíšilová – 3.3.2018 – 90 rokov, Gertrúda Adriana Frličková – 19.3.2018 – 40 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava: 30. výročie 12.3.2018 – Damián Ján Vianey Berec, Ľudmila Anežka Berecová. 25. výročie 17.4.2018 – Monika Júlia Ptaček-Lejová, Anna Mária Rényiiová. 23.4.2018 - Hana M. Magdaléna Šimune. 1.5.2018 – Oľga Alžbeta Krištofiková, Mária Katarína Francová.

Detva: 75. výročie: v roku 2018 – Klára Emília Poncová. 10. výročie: 8.3.2018 - Anna Alžbeta Čapuchová, Terézia Magdaléna Fekiačová, Katarína Jolana Gavková, Terézia Marta Marková, Anežka Anna Segečová, Mária Zita Schmidtová.

Fil'akovo: 10. výročie: 9.3.2018 – Klára Mária Jančová, Lea Mária Líšková, Faustína

Elena Murínová, Faustína Lucia Spodniaková.

Hlohovec: 30. výročie: v roku 2018 – Anna Mária Burzíkova, Klára Alena Bobáková, Mária Emília Candráková, Mária Melánia Hlavatá, Terézia z Loyoly Mária Janíčková, Bernard Ivan Krupa, Mária Magdaléna Katarína Poláčíková, Terézia z Lisieux Gabriela Rýchliková a Monika Viera Spišáková. 65. výročie: v roku 2018 – Bernadetta Alžbeta Chrenáková.

Košice: 25. výročie: 9.5.2018 - Matilda Žofia Šprinzová, Ján Vianey Antonín Seidl, Alžbeta Monika Seidlová, Mária Margita Kebisková, Apolónia Rozália Močarníková, Mária Ľudmila Volčková.

Lučenec: 10. výročie: 9.3.2018 – Veronika Marcela Čemanová. 15. výročie: 15.3.2018 – Terézia Mária Kováčová, Faustína Božena Iglárová, Magdaléna Terézia Pavíleková.

Prešov: 70. výročie: 11.4.2018 – Mária Františka Jurašková.

Topoľčany: 25. výročie: 18.4.2018 - Mária Marta Zajacová, Lucia Margita Schwarzová, Bernadetha Terézia Caránková, Margita Bohumila Kňazeová, Klára Emília Bursanská, Terézia Daniela Melušová. 10. výročie: 10.2.2018 - Rita Zdenka Gregorová, Jozef František Toma, Klára Lýdia Petrikovičová, Jozefína Marta Smatanová. 5. výročie: 16.4.2018 - Alžbeta Katarína Hostinská, Barbora Mária Michalková.

VÝROČIE VZNIKU BRATSTVA

10. výročie – 2.3.2018 – Fiľakovo - Bratstvo sv. Leonarda z Porto Maurizio

10. výročie - 2.3.2018 – Detva - Bratstvo sv. Anežky Českej

ODIŠLI K PÁNOVI

Pohronska Polhora: dňa 7.6.2017 – Monika Cecília Vlčková vo veku nedožitých 89 rokov, v 9/2017 – Veronika Mária Benediková vo veku 87 rokov, v 10/2017 – Berta Anna Boháčiková vo veku 86 rokov.

Prešov: dňa 13.12.2017 – Marta Alžbeta Zajacová vo veku 48 rokov.

Zlaté Moravce: dňa 18.12.2017 – Mária Anna Herdová vo veku 95 rokov.

Bratislava: dňa 6.1.2018 – Peter Anton Lajčin vo veku 64 rokov.

POKOJ A DOBRO

Oslava 80. narodenin sr. Jarmily Hudákovéj, Košice, 10.2.2018. Foto: Pavol Železník